

INGEZONDEN

Ter bevordering van spoedige plaatsing van de stukken, behoudt de Redactie zich het recht voor, deze zo nodig te bekorten.

EEN SNELLE ORIËTERENDE BEPALING VAN GLYCOSE EN ACETON IN HET BLOED

Naar aanleiding van het referaat van collega A. M. VAN LEEUWEN¹ over bovengenoemd onderwerp (bl. 2307 van dit *Tijdschrift*) is het wellicht goed te wijzen op de sinds enkele jaren bestaande methode van MENDEL en HOOGLAND¹ waarmee het bloedsuikergehalte met niet meer moeite, en waarschijnlijk nauwkeuriger, te bepalen is dan met de methode van Yager.

In de methode van Mendel en Hoogland wordt 0,1 ml bloed onteiwit met 1,9 ml trichloorazijnzuur; na centrifugeren wordt 1 ml van de heldere bovenstaande vloeistof met 3 ml sterk zwavelzuur gekookt in een waterbad gedurende 6,5 minuut; hierbij ontstaat een rose kleur, waarvan de intensiteit evenredig is met de glycose-concentratie. Men kan de intensiteit meten met een colorimeter, of ook met een eenvoudige kleurschaal.

Een uitvoerige beschrijving van de methode is gepubliceerd door MENDEL, KEMP en MYERS²; de kleurschaal is beschreven door KEMP en ZUIDWEG³.

LITERATUUR

¹*Lancet* (1950) II, 16.

²B. MENDEL, A. KEMP en D. K. MYERS (1954) *Biochem. J.* **56**, 639.

³A. KEMP en M. ZUIDWEG (1952) *Acta physiol. phatmacol. neerl.* **2**, 280.

Amsterdam, 27 Augustus 1954

J. VAN NOORDWIJK

PRAENATALE BEHANDELING TER VOORKOMING VAN HET ADRENOGENITALE SYNDROOM

Dit syndroom wordt door THOMAS¹ in het *Handboek voor Kinderziekten* van VON PFAUNDERER beschreven als familiair hermaphroditisme. De oorzaak is onbekend; een mogelijke invloed van de bijniere wordt overwogen; ditzelfde geldt voor de chromosomaal-genetische theorie van MOSCOWITZ en GOLDSCHMIDT. Men heeft na behandeling van zwangere proefdieren met cortison in een hoog percentage foetale misvorming waargenomen.

Om aannemelijk te maken dat zelfs aan toxicosis lijdende zwangeren gerust met cortison en ACTH kunnen worden behandeld, wordt verwezen naar een voordracht van MARGULIS en HODGKINSON². Het lijkt mij van belang ook mede te delen, wat er tijdens de discussie is gezegd. Dr. DA COSTA (Boston), die het overigens grotendeels met de sprekers eens was, meende toch, dat deze zich blootstelden aan critiek, omdat zij een wisselend behandelings-schema hadden gevolgd (duur drie weken), op zijn minst van vijf fabrieken de hormonen hadden gebruikt, terwijl zij de patiënten, behalve de cortison-therapie, de gebruikelijke behandeling voor toxicosis hadden laten ondergaan. DA COSTA had eenmaal met zekerheid toxicosis zien ontstaan tijdens een cortison-behandeling, namelijk toen hij een Rh-negatieve zwangere tien weken met cortison behandelde. DA COSTA waarschuwde toch voor deze hormonen, welke hun eigen endogene productie remmen, althans bij niet-zwangeren; dit is misschien ook het geval bij zwangeren. Vervolgens brengt DA COSTA de groep toxicosis-patiënten ter sprake, welke door MOORE c.s.³ met cortison zijn behandeld. Dit waren er acht; twee zijn zeer kort behandeld en bevielen spoedig spontaan; DA COSTA spreekt van zes gevallen en beoordeelt de resultaten niet ongunstig. Van deze zes overleed één in het ziekenhuis; de bijniere wogen 3 en 3,78 g (normaal 18 g; er zijn gevallen van eclampsie bekend, niet behandeld met cortison, waar minimaal 7 g werd gewogen). Een tweede overleed 34 dagen na ontslag aan „congestieve heart failure”, een derde werd krankzinnig na staking der behandeling, drie werden toen voor uitgebreid onderzoek op een interne afdeling opgenomen; haar lotgevallen zijn verder onbekend. Vermeldenswaard lijkt mij ook, dat MARGULIS tenslotte zeide, van mening te zijn dat het laatste woord over deze hormonen en hun gebruik bij toxicosis nog niet gesproken is.

LITERATUUR

¹THOMAS (1952) *Münch. med. Wschr.* No. 8.²MARGULIS en HODGKINSON (1954) *Amer. J. Obstet. Gynec.* Juni.³MOORE c.s. (1951) *Brit. med. J.* I, 841.

Amsterdam, 30 Augustus 1954

R. SCHUURMANS

IS DE INJECTIESPUIJT MET VERWISSELBARE NAALD GESCHIKT VOOR MASSA-INENTING?

Spuiten wij een kind in, dan gebeurt dit in een spier of pees die meestal bij afweer wordt aangespannen. Dit leidt tot snel spuiten, en men kan bijgevolg ter plaatse van de inspuiting een overdruk verwachten. Ik meen dan ook dat intraperitoneale inspuitingen bij muizen¹ de omstandigheden in de praktijk maar gedeeltelijk en op een zeer belangrijk punt in het geheel niet nabootsen!

Destijds deed ik de volgende proef. Een kleine rubberballon werd gevuld met methyleenblauw en door een klem op de spitse tuit gesloten. Door het aanhalen van een touw kon de druk in de ballon wat worden opgevoerd. Met een nieuwe spuit van 10 cm³ spoot ik een halve cm³ water in de ballon. Het was een verrassend schouwspel, te zien hoe bij het loslaten van de zuiger — en dat gebeurt bij het terugtrekken van de spuit bij inentingen altijd — een wolk methyleenblauw snel de spuit instoof. Aanvankelijk dacht ik het lek te hebben gevonden. Een instrumentmaker verving de zuigersteel door een steel met schroefdraad. De dop van de spuit werd daarbij aangepast. Door het steeluiteinde één slag te draaien kon 1/2 cm³ worden geïnjecteerd. De proef werd nu herhaald. De inhoud van de spuit bleef helder, maar sommige naalden sloten niet hermetisch en er kwam blauwe vloeistof tussen naald en spuit te voorschijn. De conus van de spuit kan derhalve worden besmet als er in het weefsel overdruk heerst.

Ik gebruik nu 3 uitkookpannen en 50 Everett-spuiten, en ent 150 tot 200 kinderen per uur. De spuiten kunnen 8 minuten doorkoken. Om de 10 minuten komt er een nieuwe groep kinderen. De indeling geschiedt bij de aanmelding.

Het geeft rust wanneer men de onvermijdelijke, onaangename reacties kan afwachten met het gevoel de veiligheid voor 100 pct in acht genomen te hebben.

LITERATUUR

¹R. VOORHORST (1954) *N.T.v.G.* 98, 1954.

Heemstede, 18 Augustus 1954

J. J. VAN LUIN

BRIEFWISSELING

De groepscommandant der Rijkspolitie, district Almelo, groep Goor, bericht ons dat op 26 Augustus 1954 te Goor is gevonden een étui, inhoudende een verchromde doos, waarin zich verschillende doktersinstrumenten bevinden; onder andere twee scharen, enige pincetten en nog enige andere instrumenten.

De voorwerpen zijn terug te bekomen op de Rijkspolitiekazerne te Goor, Iependijk No. 28.

REDACTIE

BERICHTEN

BUITENLAND

AUSTRALIË. — DE REACTIE VAN WASSERMANN ALS ROUTINE-PROEF. Onlangs deelde een leider van een consultatiebureau voor zwangeren te Londen mede, dat van 6809 in de laatste jaren onderzochte vrouwen 44 (1 : 154) een positieve reactie volgens Wassermann toonden. Dergelijke cijfers vermeldt een inzender uit Peterborough (Zuid-Australië) in de *Lancet* van 7 Augustus 1954 (bl. 293): van 4363 zwangeren reageerden 21 (1 : 208) positief; van 3445 gynaecologische patiënten 30 (1 : 113).

BRAZILIË. — INTERNATIONAAL KANKERCONGRES. Ter gelegenheid van het door de „Union Internationale contre le Cancer” te Sao Paulo georganiseerde zesde internationale congres